

Č.j.: VS-1934/835.3/2-2013

V Praze dne 6. ledna 2014

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o žádosti, kterou podala
nar. _____ – Kosovo, státní občanka **Kosova**, trvale bytem
_____ adresa pro doručování:
_____, o udělení státního občanství České republiky podle ustanovení
§ 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České
republiky, ve znění pozdějších předpisů, **takto:**

žádosti výše jmenované o udělení státního občanství České republiky
se nevyhovuje.

O d ů v o d n ě n í :

Žádost o udělení státního občanství České republiky byla podána
prostřednictvím Magistrátu města Brna dne 29.5.2013. Ministerstvo vnitra
České republiky následně zahájilo o žádosti správní řízení dne 12.8.2013. Žadatelka
má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 16.4.2008 za účelem trvalý
pobyt - ostatní. Žadatelka je svobodná, bezdětná, od 24.6.2013 dosud vedena
Úřadem práce České republiky v evidenci uchazečů o zaměstnání. Žadatelka
je státní občanka Kosova.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 18.9.2013 správní řízení o žádosti výše
jmenované o udělení státního občanství České republiky podle ustanovení
§ 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších
předpisů, (dále jen „správní řád“) přerušilo do dne 30.10.2013, a zároveň žadatelku
podle ustanovení § 59 správního řádu předvolalo na tento den na Ministerstvo vnitra.
Žadatelka byla v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informována,
že Ministerstvo vnitra zahájilo dne 12.8.2013 podle ustanovení § 44 správního řádu
a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství
České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním
občanství“), správní řízení o její žádosti o udělení státního občanství České
republiky. V usnesení byla dále poučena, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního
řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu
správního řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně
vyjádření se k podkladům rozhodnutí. V usnesení byla zároveň vyzvána k předložení
dokladů a potvrzení nezbytných k řádnému projednání její žádosti resp. k tomu,
aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jak vyžaduje
ustanovení § 3 správního řádu. V této souvislosti pak byla žadatelka dále poučena,
že pokud se bez omluvy ve stanoveném termínu k jednání na Ministerstvo vnitra
nedostaví a nedoloží požadované doklady, bude Ministerstvem vnitra správní řízení
zastaveno v souladu s ustanovením § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

Žadatelka se ve stanoveném termínu dne 30.10.2013 na Ministerstvo vnitra
dostavila. Bylo jí umožněno nahlédnout do spisu a současně byla poučena, že má

právo navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po dobu správního řízení až do vydání rozhodnutí, vyjádřit v řízení své stanovisko a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Rovněž byla seznámena se zákonnými podmínkami pro udělení státního občanství České republiky. Ministerstvo vnitra v této souvislosti uvádí, že zákon o státním občanství předpokládá jako základní právní úkon podání žádosti, tedy projev vůle cizince směřující k udělení státního občanství, za současného splnění několika kumulativních podmínek. Nicméně ani splnění těchto podmínek žadateli negarantuje, že mu bude vyhověno, neboť na udělení státního občanství České republiky není právní nárok. Udělení státního občanství je obecně vnímáno jako projev státní suverenity a v tomto ohledu záleží na státu samotném, komu státní občanství udělí a komu ne. Tomu odpovídá i znění odstavce 1 ustanovení § 7 zákona o státním občanství. Pokud by na udělení státního občanství měl být právní nárok, muselo by návětí v odstavci 1 znít „státní občanství České republiky se udělí“ a nikoli „státní občanství České republiky lze udělit“. Zásada, že na udělení státního občanství není právní nárok, je obsažena jako základní pravidlo v mnoha zahraničních právních úpravách.

Žadatelka se narodila dne (Kosovo). Do České republiky přicestovala se svými rodiči a bratrem dne 30.12.1992. Několik let chodila do Základní školy v Brně, konkrétně byla žákyní této základní školy v období od 1.9.1993 do 30.6.2000. Do spisu založila kopie vysvědčení za školní roky 1993 až 1999. V roce 2000 se žadatelka vrátila s rodiči a bratrem do Kosova, kde v letech 2000 – 2004 navštěvovala střední školu Středoškolské vzdělání, které získala v zahraničí, má na území České republiky uznané. Do spisu doložila rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, který uznal platnost vysvědčení o maturitní zkoušce, a vydal nostrifikační doložku o uznání platnosti zahraničního dokladu o dosažení vzdělání v České republice. Žadatelka dále uvedla, že do České republiky se vrátila zpět se svým otcem v roce 2005. V akademickém roce 2005/2006 byla přijata ke studiu Rašínovy vysoké školy v Brně, obor „Krizový management“. Při jednání na Ministerstvu vnitra dne 30.10.2013 žadatelka potvrdila, že studium na vysoké škole ani nezahájila; uvedla, že se tak stalo kvůli rodinným a finančním problémům. Žadatelka dále prohlásila, že na území České republiky nikdy nepodnikala ani jako fyzická osoba ani prostřednictvím právnické osoby. Uvedla, že měla několik brigád; toto své tvrzení však nedoložila žádným dokladem, např. dohodou o provedení práce či dohodou o pracovní činnosti. Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Brně vede žadatelku v evidenci uchazečů o zaměstnání v době od 24.6.2013 dosud; podpora v nezaměstnanosti ani podpora při rekvalifikaci jí nebyla poskytována. Žadatelka prohlásila, že je finančně závislá na svém otci. Otec žadatelky v minulosti na území České republiky podnikal, a to v prodeji textilu a potravin; samostatně výdělečnou činnost v roce 2009 zanechal. Otec žadatelky je zcela závislý na dávkách státní sociální podpory. K tomu žadatelka uvedla, že státní občané Kosova jsou velmi skromní lidé, proto mohou obývat společně byt 1+1 a žít s otcem z dávek státní sociální podpory, které na území České republiky pobírá. Žadatelka dále uvedla, že zaměstnání v České republice nemůže najít z důvodu, že není státní občankou České republiky. S tímto tvrzením však Ministerstvo vnitra nemůže souhlasit, neboť Česká republika jako člen Evropské unie vytváří více než dostatečné podmínky pro začlenění cizinců do společnosti. Svědčí o tom i skutečnost, že zde žijí a pracují řádově desetitisíce cizinců z třetích zemí bez podstatných problémů. Působí zde řada neziskových organizací, které svou činností přispívají k oboustranně přínosnému soužití cizinců a většinové společnosti. Z poznatků Ministerstva vnitra z vyřizování jiných žádostí o udělení státního občanství vyplývá, že cizinci mají velmi dobrou možnost

pracovního uplatnění v České republice. Žadatelka má také velkou výhodu vůči ostatním cizincům v tom, že zde po několik let absolvovala základní školu, takže její znalosti z českého jazyka jsou prakticky na úrovni rodilé mluvčí; v hledání zaměstnání jí nebrání ani jazyková bariéra, jako tomu je u velké části cizinců.

Žadatelka založila do spisu potvrzení Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, které bylo elektronicky podepsáno dne 2.10.2013; v potvrzení správce daně na základě žádosti o vydání potvrzení podle § 66 odst. 1 a § 67 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, potvrzuje ke dni 30.9.2013 neexistenci daňových nedoplatků žadatelky vůči územním finančním orgánům České republiky. Dále předložila potvrzení Městské správy sociálního zabezpečení Brno ze dne 29.5.2013, v němž je uvedeno, že k tomuto dni nemá evidován splatný nedoplatek pojistného a penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

Žadatelka je pojištěncem Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, Územní pracoviště Brno-město. Do spisu založila Informace o pojištění s výpisem za období od 16.4.2008 do 23.9.2013 (tzv. registrační údaje) a Informace o pojištění s výpisem za období od 16.4.2008 do 29.5.2013 (tzv. registrační údaje). Z předložených dokladů vyplývá, že v období od 16.4.2008 do 28.5.2013 nebyla žadatelka přihlášená k veřejnému zdravotnímu pojištění na území České republiky, neboť měla v České republice ukončen pobyt a z veřejného zdravotního pojištění se odhlásila. K veřejnému zdravotnímu pojištění se přihlásila znovu dne 29.5.2013 jako cizinec s trvalým pobytem na území České republiky, od 24.6.2013 je zařazena v kategorii „uchazeč o zaměstnání“, a plátcem pojistného je tak v jejím případě stát prostřednictvím svého státního rozpočtu.

Žadatelka uvedla při jednání na Ministerstvu vnitra dne 30.10.2013, že na adrese trvalého pobytu, tj. _____ měla pronajatou jednu místnost ve dvoupokojovém bytě, za kterou platila měsíčně částku 2 300 Kč, a to až do začátku roku 2012, kdy se přestěhovala ke svému otci na adresu _____. Na této adrese má její otec hlášený trvalý pobyt. Jedná se o byt o velikosti 1+1, kde je přihlášen k pobytu také bratr žadatelky, _____. Žadatelka dále uvedla, že dosud změnu svého pobytu na příslušném pobytovém pracovišti odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra neoznámila. Ministerstvo vnitra v této souvislosti poučilo žadatelku o tom, že nespĺňuje jednu z podmínek pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, tj. že „plní povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky“. Vzhledem k tomu, že se žadatelka nezdržuje na adrese trvalého pobytu, porušuje povinnosti dané zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, odbor cizinecké policie, oddělení pobytových agend ve svém stanovisku ze dne 5.8.2013 uvedlo, že žadatelka má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 16.4.2008, a od tohoto dne je hlášena na adrese _____. Ve dnech 16.7.2013, 24.7.2013 a 30.7.2013 byla policisty oddělení pobytových agend Brno provedena pobytová kontrola v místě hlášeného pobytu, a dne 16.7.2013 byla provedena v místě trvalého pobytu žadatelky s výsledkem, že v domě nikdo

žadatelku nezná, a není zde ani zvonek a schránka s jejím jménem. Na adrese trvalého pobytu otce žadatelky, jsou zvonek i poštovní schránka označeny jménem . Při žádné z kontrol žadatelka ani žádný jiný obyvatel bytu nebyl zastižen. Dále je zde uvedeno, že žadatelka má nahlášenu adresu trvalého pobytu jako jediné místo ubytování, nemá ani žádnou doručovací adresu. Na základě výše uvedeného vyplývá, že žadatelka tím, že se nezdržuje na adrese , a neoznámila změnu místa pobytu, porušuje povinnosti dané zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a proto nedoporučují udělení státního občanství České republiky. Podle ustanovení § 98 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je cizinec, kterému byl vydán průkaz o povolení k trvalému pobytu, povinen hlásit změnu pobytu na území do 3 pracovních dnů ode dne změny. Povinnost se na cizince vztahuje, pokud předpokládaná změna místa pobytu bude delší než 180 dnů. Žadatelka tedy porušila ustanovení § 98 zákona o pobytu cizinců, když příslušnému pobytovému pracovišti odborové a migrační politiky Ministerstva vnitra neoznámila v zákonem stanovené lhůtě změnu místa pobytu vyplněním a podepsáním přihlašovacího tiskopisu. Dle ustanovení § 103 písm. e) citovaného zákona je cizinec mimo povinností stanovených v jiných ustanoveních tohoto zákona dále povinen hlásit změnu příjmení, osobního stavu, změnu údajů v cestovním dokladu, změnu údajů v dokladu vydaném podle tohoto zákona; změnu je cizinec povinen ohlásit orgánu, který mu vydal doklad opravňující k pobytu na území, a to do 3 pracovních dnů ode dne, kdy změna nastala, a jde-li o občana Evropské unie nebo jeho rodinného příslušníka, ve lhůtě do 15 pracovních dnů. Dle ustanovení § 156 odst. 1 písm. i) téhož zákona se cizinec dopustí přestupku tím, že nesplní povinnost hlásit místo pobytu na území nebo jeho změnu. Dle ustanovení § 156 odst. 4 písm. d) lze za tento přestupek uložit pokutu do 3 000 Kč. V blokovém řízení lze uložit pokutu do 3 000 Kč (§ 156 odst. 5 citovaného zákona).

Na základě podkladů shromážděných v průběhu správního řízení a obsažených ve spise dospělo Ministerstvo vnitra k následujícím závěrům:

K žádosti o udělení státního občanství České republiky si Ministerstvo vnitra vyžádalo dne 13.8.2013 výpis z evidence Rejstříku trestů fyzických osob, který neobsahuje žádné informace o odsouzení žadatelky. Žadatelka tak splňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, tj. že nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin. Žadatelka při jednání na Ministerstvu vnitra dne 30.10.2013 prohlásila, že vůči ní nebylo a ani v současné době není vedeno žádné trestní, dále prohlásila, že rovněž nebyla vyšetřována Policií České republiky.

Pohovor k ověření znalosti českého jazyka byl s žadatelkou proveden dne 29.5.2013 před Magistrátem města Brna v souladu s vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Žadatelka znalost českého jazyka prokázala a splnila tak i další podmínku k udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství.

Žadatelka však nespĺňuje podmínku pro udělení státního občanství uvedenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, která po žadatelích o udělení státního občanství České republiky vyžaduje, aby měli na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržovali. Délka žadatelčina povoleného trvalého pobytu sice ke dni podání žádosti dosahovala doby delší 5 let (žadatelka má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 16.4.2008), ovšem žadatelka nespĺňuje druhou část výše uvedené podmínky, tj. že se v posledních pěti letech na území České republiky převážně zdržuje. Žadatelka uvedla při jednání na Ministerstvu vnitra, že se do České republiky vrátila se svým otcem v roce 2005, když předtím vystudovala v Kosovu střední školu. Žadatelka své tvrzení o faktickém pobytu na území České republiky od roku 2005 dosud ničím neprokázala. Žadatelka doložila sice potvrzení s.r.o. ze dne 1.6.2005, že byla přijata ke studiu v akademickém roce 2005/2006 v oboru Krizový management; žadatelka při jednání na Ministerstvu vnitra uvedla, že vysokoškolské studium vůbec nezahájila. Dále žadatelka již nepředložila ani jediný doklad o tom, že by od roku 2005 na území České republiky fakticky studovala, podnikala či byla v zaměstnaneckém pracovním poměru. Naopak z dokladů, které ke své žádosti předložila, jednoznačně vyplývá, že se na území České republiky vůbec nezdržovala. Z dokladu vystaveného dne 23.9.2013 zdravotní pojišťovnou vyplývá, že se žadatelka dne 16.4.2008 odhlásila z veřejného zdravotního pojištění, ukončila pobyt, a opětovně se přihlásila dne 29.5.2013, tj. přesně v den, kdy si podala u Magistrátu města Brna žádost o udělení státního občanství České republiky. Žadatelka tak nedoložila žádné doklady, kterými by prokázala faktický pobyt na území České republiky od roku 2005 do 28.5.2013, naopak doložila doklady, z kterých lze usoudit, že v období od 16.4.2008 do 28.5.2013 se na území České republiky nezdržovala. Pokud by žadatelka, jak tvrdí, se na území České republiky zdržovala, musela by být přihlášená k veřejnému zdravotnímu pojištění, zdravotní pojišťovna by musela být o jejím pobytu na území České republiky informována, a žadatelka by měla povinnost hradit pojistné na veřejné zdravotní pojištění jako osoba bez započítatelných příjmů, tj. měsíčně ve stanovené výši 1080 Kč, pokud by nebyl plátcem pojistného její zaměstnavatel či stát. Za toto období by tak žadatelka měla na svém osobním účtu u příslušné zdravotní pojišťovny nedoplatek pojistného v řádu několika desítek tisíc Kč, a ve stejné výši jako pojistné či v míře vyšší, by zdravotní pojišťovna vyměřila žadatelce sankční penále, které je příslušná zdravotní pojišťovna povinna vymáhat na každém dlužníkovi, který neplatí veřejné zdravotní pojištění řádně a včas, a to vše za předpokladu, že by se na území České republiky zdržovala, jak tvrdí. Pokud se zdržovala, měla hradit pojistné, to však nečinila

Ministerstvo vnitra v této souvislosti upozorňuje žadatelku na ustanovení zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Dle ustanovení § 8 tohoto zákona se pojistné platí zdravotní pojišťovně, u které je pojištěnec pojištěn. Povinnost platit pojistné vzniklo žadatelce dnem, kdy se stala pojištěncem podle § 5 písm. c) tohoto zákona, tj. dnem, kdy jí byl na území České republiky povolen trvalý pobyt. Dle ustanovení § 8 odst. 4 citovaného zákona není pojištěnec povinen platit pojistné po dobu, kdy je dlouhodobě v cizině, pokud je v cizině zdravotně pojištěn a učinil o této skutečnosti u příslušné zdravotní pojišťovny písemné prohlášení. Povinnost platit pojistné však zaniká až dnem, který pojištěnec v prohlášení podle věty první uvedl, ne však dříve než dnem následujícím po dni, kdy toto prohlášení bylo doručeno příslušné zdravotní pojišťovně. Od stejného dne až do dne, kdy se pojištěnec u příslušné zdravotní pojišťovny opět přihlásil, nemá

pojištěnec nárok na úhradu péče hrazené zdravotním pojištěním. Současně s opětovným přihlášením u příslušné zdravotní pojišťovny je pojištěnec povinen této pojišťovně dodatečně předložit doklad o uzavřeném zdravotním pojištění v cizině a jeho délce. Pokud pojištěnec takový doklad nepředloží, je povinen příslušné zdravotní pojišťovně doplatit zpětně pojistné tak, jako by podle tohoto ustanovení nepostupoval. Za dlouhodobý pobyt v cizině se považuje nepřetržitý pobyt delší šesti měsíců. Dle ustanovení § 8 odst. 5 citovaného zákona, nezaplatí-li plátce pojistného pojistné ve stanovené výši a včas, je příslušná zdravotní pojišťovna povinna vymáhat na dlužníkovi jeho zaplacení včetně penále.

Rovněž v rozhodnutí vydaném Úřadem práce České republiky – Krajskou pobočkou v Brně dne 16.9.2013 otci žadatelky, je jako společně posuzovaná osoba pro účely žádosti dávky „Doplatek na bydlení“ uveden pouze její bratr

Žadatelka rovněž není nikde vedena jako spolubydlící, v předložené nájemní smlouvě uzavřené mezi otcem žadatelky a paní dne 2.7.2012 je uvedeno, že předmětný byt na adrese bude užívat otec žadatelky se svým synem, také výše záloh na služby (vodné a stočné, dodávka tepla a teplé vody, úklid domu) jsou stanoveny v nájemní smlouvě jen pro dvě osoby. Svou kontaktní adresu oznámila žadatelka příslušnému pobytovému pracovišti odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra teprve v průběhu správního řízení o její žádosti, tj. dne 31.10.2013. Na základě výše uvedeného je tedy bez jakýchkoliv pochybností zřejmé, že v případě žadatelky nelze konstatovat splnění podmínky stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, neboť v posledních pěti letech ke dni podání žádosti o udělení státního občanství České republiky, tj. ke dni 29.5.2013, se na území České republiky prakticky nezdržovala, což nepochybně vyplývá z dokladů, které žadatelka ke své žádosti o udělení státního občanství Česká republika doložila. Je uváděno, že otec v jeho podnikatelské činnosti v České republice vypomáhala 3x-4x týdně a otec podnikání v roce 2009 ukončil. Toto tvrzení odporuje rozhodnutí úřadu práce ze dne 31.8.2011, na jehož základě otec žadatelky pobíral podporu v nezaměstnanosti, neboť před zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání vykonával samostatně výdělečnou činnost od 1.10.2010 do 16.8.2011. Nutno si tak klást otázku, zda žadatelka je schopna vůbec přesně uvést, kdy otec v jeho podnikání vypomáhala, jak tvrdí?

Ministerstvo vnitra může v souladu s ustanovením § 11 odst. 1 zákona o státním občanství prominout splnění výše uvedené podmínky tomu žadateli, který má na území České republiky povolen trvalý pobyt a zároveň je v jeho případě naplněn alespoň jeden ze zákonem stanovených předpokladů pro případné prominutí výše uvedené podmínky, tak jak jsou tyto předpoklady zakotveny v ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) až h) zákona o státním občanství (narodil se na území České republiky, anebo žije na území České republiky nepřetržitě alespoň 10 let, anebo měl v minulosti státní občanství České republiky, popřípadě státní občanství České a Slovenské Federativní Republiky, anebo byl osvojen státním občanem České republiky, anebo jeho manžel (manželka) je státním občanem České republiky, anebo jehož alespoň jeden z rodičů je státním občanem České republiky, anebo přesídlil do České republiky do 31. prosince 1994 na základě pozvání vlády, nebo je bezdomovcem nebo má na území České republiky přiznáno postavení uprchlíka). V průběhu správního řízení nebylo prokázáno, že by v případě žadatelky byl některý z výše uvedených předpokladů naplněn. Žadatelka tak nejenže nespĺňuje podmínku stanovenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním

občanství, ale Ministerstvo vnitra jí ani splnění této podmínky nemůže v současné době prominout.

S odkazem na ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je podmínkou pro udělení státního občanství České republiky také plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, tj. konkrétně ze zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a dále povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, tj. konkrétně ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších právních předpisů, a zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších právních předpisů, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Za účelem prokázání podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství si Ministerstvo vnitra může vyžádat potvrzení finančního úřadu o úhradě daní a poplatků, kopie daňových přiznání, výpisů z obchodního rejstříku, živnostenských listů nebo pracovních smluv, potvrzení zdravotní pojišťovny o řádném průběhu a platbách veřejného zdravotního pojištění a potvrzení zaměstnavatele o úhradě daní z příjmu a o platbách na veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.

Žadatelka nesplňuje podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť svým jednáním porušila povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky. Jedná se konkrétně o zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že se žadatelka na adrese nahlášeného trvalého pobytu vůbec nezdržuje. V domě svého trvalého pobytu nemá žadatelka označenou ani poštovní schránku ani zvonek, a nikdo ji zde nezná. Při jednání na Ministerstvu vnitra žadatelka potvrdila, že se na adrese trvalého pobytu nezdržuje, a to minimálně od začátku roku 2012. Dále uvedla, že bydlí na adrese trvalého pobytu svého otce. O této skutečnosti žadatelka příslušné bytové pracoviště odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra nevyrozuměla a změnu pobytu neohlásila. Podle ustanovení § 98 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je cizinec, kterému byl vydán průkaz o povolení k trvalému pobytu povinen hlásit změnu pobytu na území do 3 pracovních dnů ode dne změny. Povinnost se na cizince vztahuje, pokud předpokládaná změna místa pobytu bude delší než 180 dnů. Žadatelka tedy porušila ustanovení § 98 zákona o pobytu cizinců, když cizinecké policii neoznámila v zákonem stanovené lhůtě změnu místa pobytu vyplněním a podepsáním přihlašovacího tiskopisu. Dle ustanovení § 103 písm. e) citovaného zákona je cizinec mimo povinností stanovených v jiných ustanoveních tohoto zákona dále povinen hlásit změnu příjmení, osobního stavu, změnu údajů v cestovním dokladu, změnu údajů v dokladu vydaném podle tohoto zákona; změnu je cizinec povinen ohlásit orgánu, který mu vydal doklad opravňující k pobytu na území, a to do 3 pracovních dnů ode dne, kdy změna nastala, a jde-li o občana Evropské unie nebo jeho rodinného příslušníka, ve lhůtě do 15 pracovních dnů. Dle ustanovení § 156 odst. 1 písm. i) téhož zákona se cizinec dopustí přestupku tím, že nesplní povinnost hlásit místo pobytu na území nebo jeho změnu. Dle ustanovení § 156 odst. 4 písm. d) lze za tento přestupek uložit pokutu do 3 000 Kč. V blokovém řízení lze uložit pokutu

do 3 000 Kč (§ 156 odst. 5 citovaného zákona). Stanovisko cizinecké policie k udělení státního občanství České republiky žadatelce není z tohoto důvodu doporučující. Ministerstvo vnitra však oceňuje, že žadatelka po upozornění Ministerstvem vnitra neprodleně oznámila příslušnému pobytovému pracovišti odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra svou adresu pro doručování.

Ministerstvo vnitra by žadatelce mohlo splnění uvedené podmínky prominout v případech hodných zvláštního zřetele (§ 11 odst. 4 zákona o státním občanství). Této možnosti však Ministerstvo nevyužilo, neboť žadatelce nelze prominout nesplnění podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, tj. že má na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje. Ministerstvo vnitra žadatelce nemohlo prominout výše citovanou podmínku, a tudíž ani nemohlo vyhovět její žádosti o udělení státního občanství České republiky.

Protože žadatelka nesplňuje podmínky stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) a písm. e) zákona o státním občanství, a splnění těchto podmínek jí nebylo prominuto, když v případě podmínky dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství jí ani být prominuta nemohla, Ministerstvo vnitra rozhodlo tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministroví vnitra, a to podáním učiněným u oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu).

Oldřich Pejs

JUDr. Oldřich Pejs

referent společné státní správy a samosprávy